

Vist el Projecte de decret llei de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, s'informa

Fets

- 1.- El projecte es contrau a l'aprovació d'un suplement de crèdit per a fer front a despeses urgents, la justificació de les quals, tal i com es veurà resta justificat en l'expedient.
- 2.- L'aprovació del suplement resta així mateix complementada, amb la recuperació de la paga extraordinària deixada de percebre l'any 2013 i que es farà efectiva en el segon semestre de l'exercici amb càrrec al suplement que s'aprova.

Fonaments de dret

1.- La tècnica emprada en casos d'urgència en la promulgació d'una norma de rang legal ha estat de recórrer al decret llei, específicament admesa per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, al seu article 64.

Tal com exigeix aquest precepte, només és viable recórrer a aquesta modalitat en cas de necessitat extraordinària i urgent, quedant excloses la modificació de l'Estatut, la de desenvolupament bàsic, els drets reconeguts per l'Estatut, la Carta dels drets i el pressupost de la Generalitat.

Però en aquest cas no es pretén aprovar un pressupost, i si simplement un suplement de crèdit per a fer front a unes despeses urgents, per tant, no li afecta l'exclusió.

2.- El Consell de Garanties Estatutàries té declarat, respecte als requisits del caràcter extraordinari i urgent, al fonament jurídic segon del seu Dictamen 1/2012:

“el caràcter extraordinari ha estat acceptat quan està connectat a situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social» i que la urgència «es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules d'assolir la finalitat desitjada o cercada mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives”

En aquest cas, s'ha acreditat el caràcter extraordinari i urgent, ja que aquestes necessitats no han pogut ser resoltes per la via del decret de pròrroga pressupostària i la seva exigibilitat deriva, en gran part, de noves exigències normatives de caràcter bàsic com són l'increment salarial del personal al servei de la administració de la Generalitat de Catalunya i d'altres inajornables.

3.- El dictamen 16/2013 del mateix Consell de Garanties Estatutàries va tenir motivació, entre d'altres, en una cita textual de la Sentència del Tribunal Constitucional 6/1983, de 4 de febrer:

“.. La necesidad justificadora de los Decretos-leyes no se puede entender como una necesidad absoluta {...} sino que hay que entenderlo con mayor amplitud como necesidad relativa respecto de situaciones concretas de los objetivos gubernamentales, que, por razones difíciles de prever, requieren una acción normativa inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes” (FJ5)

I més endavant fa una cita de la Sentència del mateix Tribunal Constitucional 11/2002, de 17 de gener::

“... es claro que el ejercicio de la potestad de control que compete a este Tribunal implica que la definición por los órganos políticos de una situación de “extraordinaria y urgente necesidad sea explícita y razonada, y que exista una conexión de sentido o relación de adecuación entre la situación definida que constituye el presupuesto habilitante y las medidas que en decreto-ley se adoptan (STC 29/1982, FJ3) de manera que estas últimas guarden una relación directa o de congruencia con la situación que se trata de afrontar. (FJ4)”

Per tant, conclou que la situació habilitant ha d'estar suficientment exposada i justificada.

I cita un seu propi dictamen – l'1/2002- que expressa que *“la urgència es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules, d'assolir la finalitat desitjada o cercada, mitjançant el procediment parlamentari comú.”*

És a dir, que la plena implementació de la mesura ha d'assolir-se en un termini que impossibilita la tramitació parlamentària.

4.- I el dictamen 16/2013 del mateix Consell de Garanties Estatutàries va expressar la necessitat de comptar amb la nota d'imprevisibilitat que ja havia exigít el seu dictamen 7/2010:

“Tot i que s'ha de descartar que la utilització d'aquesta norma d'origen governamental s'hagi de circumscriure a les situacions de força major o d'emergència, si que s'exigeix que concorrin certes notes d'excepcionalitat, gravetat, rellevància i imprevisibilitat que determinen la necessitat d'una acció normativa immediata (STC 68/2007, FJ 10) que comportin que l'efectivitat de la mesura adoptada no es pugui demorar durant el temps necessari per a tramitar-la pel procediment legislatiu que hom consideri més adequat (FJ4)”

5.- Certament, han transcorregut més d'un any des de la darrera aprovació d'una Llei de pressupostos i han sorgit noves necessitats que no poden esperar la tramitació d'una nova

Llei, ja que el ritme de les modificacions de les situacions necessita una actualització constant.

La importància de cobrir aquestes necessitats rau en què ni l'Administració de la Generalitat ni els seus ens participats poden incórrer en incompliments, ni per un moment, de les seves obligacions, algunes d'elles derivades de normes de caràcter bàsic, front a tercers, tant resultants de la negociació col·lectiva com d'altres necessitats a cobrir.

Així la situació, resulta important disposar de les quanties derivades d'aquest suplement, però, a més, amb caràcter urgent per raó d'assegurar el funcionament mínim de l'administració.

6.- Els articles 201 i següents de l'Estatut vigent, reconeix la competència de la Generalitat en matèria pressupostària i especialment l'article 203, en matèria de funció pública.

7.- Pel que fa al text, resulta coherent amb la situació que descriu i consta de tres articles i una disposició final, que fixa la seva entrada en vigor immediata.

8.- Les modificacions que opera afecten només aspectes pressupostaris i són congruents amb el seu objectiu recollit al preàmbul: disposar un suplement de crèdit per a la recuperació parcial de la paga extraordinària de 2013, tal com es va pactar en la corresponent Mesa de negociació i altres destins ja previstos.

9.- La disposició final preveu la seva vigència immediata, directament derivada de la seva urgència i exigeix col·laboració dels ciutadans per a la seva efectivitat, precisament per raó de la urgència de la mesura proposada.

10.- L'articulat resulta clar i suficientment detallat i no s'observa que provoqui contradiccions amb la normativa que resta vigent. El seu contingut resulta entenedor i no resulta procliu a crear confusions en els destinataris de les normes.

11.- Queda clar que el retard en l'aprovació de la norma, en cada un dels seus preceptes, pot implicar un greu retard en la correcta gestió de la funció pública i en l'equilibri pressupostari.

12.- D'altra banda, la memòria justificativa i econòmica que acompanyen a la proposta de decret llei, són suficientment aclaridores d'una banda de la urgència i necessitat i d'altra, de l'impacte econòmic que comporta així com de les necessitats inajornables a les que les mesures es dirigeixen, el que fonamenta clarament la necessitat.

Conclusió

Per tot l'exposat, s'informa favorablement el Projecte de decret llei de concessió d'un suplement de crèdit als pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2017, actualment

prorrogats i en tant que, d'una banda reuneix els requisits que exigeix l'article 64.1 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya de necessitat extraordinària i urgent, i d'altra, que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar, així com els requisits formals de tramitació i documentació establerts a l'article 38 Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern.

Barcelona,

El director general

[rgv/dirgen/otsd/decretlleimesurespressupostàries](#)